

PASSANO

Nieuwsbrief voor professionele partners

Activiteitenkalender

ZOMER 2019

Nieuwe PVT Salto is trendsetter

Zopas zijn op onze campus de werken gestart voor de bouw van het nieuwe psychiatrisch verzorgingstehuis PVT Salto. Het gaat om vijf villa's met elk zestien studio's. Binnenin krijgen de bewoners mogelijkheden om hun studio een individuele toets te geven en buitenom wordt gezorgd voor veel groen. Belangrijk is ook dat er gekozen is voor zeer duurzame technische oplossingen. Zo kan de inrichting modulair veranderd worden volgens wisselende noden, voorzien we zonnepanelen en zijn de gevels opgebouwd uit herbruikbare stapelstenen.

We willen allereerst dat de bewoners het gevoel krijgen van dorpelingen die gewoon ergens in een straat wonen, eerder dan in een tehuis. Daarom opteerden we voor vijf losstaande gebouwen met elk een aparte voordeur en aparte brievenbussen per bewoner. Per gebouw zijn er acht studio's op het gelijkvloers en acht op de eerste verdieping. Bewoners hoeven niet door gemeenschappelijke leefruimtes of langs een onthaal om naar hun studio te gaan.

Elke studio heeft een zithoek, eethoek, sanitair blok en kitchenette. Het is perfect mogelijk dat de bewoner zijn eigen potje kookt en veel zelfstandig doet. Uiteraard zijn er ook gemeenschappelijke eet-, leef- en ontspanningsruimtes voor wie dat nodig heeft. We zetten dus in op individueel woon-

comfort met de mogelijkheid dat er gedifferentieerd wordt volgens de mogelijkheden en verwachtingen van de bewoner.

Duurzaamheid staat hoog in het vaandel. Enkele voorbeelden: voor de gevels is gekozen voor de zogenoemde facadeclick, een droog bouwsysteem waarbij gevelstenen als blokjes in elkaar geklikt worden. Het systeem werkt zonder lijm of mortel. Wanneer de gebouwen ooit aan het einde van hun dagen zijn, kunnen de gevelstenen terug uit elkaar geklikt worden en zijn ze perfect herbruikbaar voor een volgend leven. Voor gevelisolatie wordt gebruik gemaakt van biologisch afbreekbaar materiaal en ook de ramen en raamkozijnen zijn recycleerbaar.

Uiteraard kunnen we niet voor alles steeds een circulaire oplossing kiezen, omdat niet elke duurzame oplossing budgettair haalbaar is. Toch mogen we met enige trots stellen dat we met dit nieuwe PVT trendsetter zijn, zowel op het vlak van wooncomfort en oplossingen op maat voor onze bewoners, als op het vlak van duurzaamheid.

Pieter Jans
Administrateur-generaal

Dr. Tom Geuens
Hoofdarts

“Een mooie vorm van vermaatschappelijking van zorg”

OPZ Geel organiseert in samenwerking met Pleegzorg provincie Antwerpen een bijzondere vorm van gezinsverpleging/pleegzorg voor kinderen en jongeren (Kinderen in Zorggezinnen). Het gaat om jongeren die zowel een verstandelijke beperking als een psychiatrische problematiek hebben. Deze innovatieve vorm van gezinsverpleging bestaat dit jaar tien jaar

Sinds 2009 verblijven opnieuw kinderen en jongeren in de Geelse gezinsverpleging. Momenteel zijn dat er elf. De aanpak is anders dan die voor ouderen en volwassenen en ook de gebruikte benamingen zijn anders. Zo is het verblijf in het gezin niet altijd voltiids, wordt de band met de natuurlijke familie zo gaaf mogelijk gehouden en spreken we van ‘kinderen in zorggezinnen’ in plaats van ‘kinderen in gezinsverpleging’.

Tot 1958 werden geregeld kinderen en jongeren opgenomen in de Geelse Gezinsverpleging. Tussen de twee Wereldoorlogen verbleven er zelfs meerdere honderden kinderen en jongeren in Geel en had de toenmalige ‘Kolonie’ een eigen schooltje voor pleegkinderen die niet naar een gewone school konden. Nieuwe wetgeving en de oprichting van MPI’s en andere voorzieningen maakten een einde aan de opname van kinderen in Geel.

In samenwerking met de Vlaamse overheid en Pleegzorg Vlaanderen worden de jongste tien jaar dus opnieuw kinderen en jongeren in Geelse gastgezinnen opgenomen. Sommige jongeren starten in de werking als kind en blijven na hun achttiende in hetzelfde gezin, maar dan onder begeleiding van het team Gezinsverpleging Volwassenen. Van 2009 tot vandaag werden al 51 kinderen begeleid door alles samen 36 zorggezinnen. Vijf van de jongeren hebben de overstap naar de volwassenenwerking gemaakt.

“De helft van de kinderen wordt door de jeugdrechter geplaatst”, vertelt teamcoördinator Annemie Wauters van het mobiel team Jongeren. “Dat is heel vaak voor een langere periode. Over het algemeen blijven die kinderen ook de volledige week bij het zorggezin, maar dat wil niet zeggen dat ze geen contact meer hebben met de natuurlijke context. De andere helft van de jongeren verblijft deeltijds bij een zorggezin. Dan gaat het meer om een gedeeld traject, waarbij de kinderen een paar dagen per week in hun eigen gezin verblijven en een paar dagen in een zorggezin.”

In alle gevallen is het noodzakelijk dat de natuurlijke ouders erachter staan dat hun kind enkele dagen per week of het weekend in een zorggezin verblijft.

Annemie: “Als de ouders niet akkoord gaan dat een ander gezin het kind opvangt, loopt het zeer moeilijk. Een begeleiding staat of valt met de steun van de natuurlijke familie. Daarom wordt van in het begin een kennismaking georganiseerd met het opvanggezin. In een overeenkomst worden afspraken vastgelegd. Dat kan ook gaan over simpele dingen, zoals naar de kapper gaan. We houden rekening met iedereen, maar vertrekken steeds vanuit het perspectief van het kind en bekijken altijd of een beslissing de ontwikkeling van een kind ten goede komt. We proberen daar duidelijk in te zijn voor de ouders. Bij kinderen en jongeren wil je nog meer dan bij volwassenen conflicten vermijden. Dat is een bezorgdheid van pleegzorg in het algemeen. We hebben ook geregeld gesprekken met het kind: we willen ook van hem of haar horen hoe het verloopt in het gezin.”

De sterkte van de gezinsverpleging zit in het zorgcentrum als buffer, stelt psycholoog Wilfried Bogaerts, die het project mee begeleidt: "Wij hebben de mogelijkheid om van hieruit de link tussen het kind en het zorggezin te leggen. Als er iets fout loopt, bieden we ondersteuning. Dat geeft gezinnen de veiligheid om ook met niet evidente opvoedingssituaties te werken. We hebben nog niet vaak moeten interveniëren, maar het is wel mogelijk als het nodig blijkt. De psychiater is snel oproepbaar. We hebben de K-dienst weleens ingeschakeld toen een kind helemaal blokkeerde. Na een paar weekends op de dienst kregen we de situatie gekanteld en kon het kind terug naar het zorggezin, afgebakend met periodes. De mogelijkheid om zorg te delen is een van de sterkte van het concept."

En die methode komt de ontwikkeling van de kinderen en jongeren ten goede. "We zien dikwijls dat er – zeker bij het begin van een verblijf – enorme sprongen worden genomen in de ontwikkeling", zeggen Annemie en Wilfried: "Een kind dat werd aangemeld met het vermoeden van een matig mentale beperking haalde na een jaar in een zorggezin zijn ontwikkelingsachterstand in ruime mate in. Een goede context kan kinderen met een achterstand enorm doen groeien. Dat is het voordeel van het 1-op-1-contact dat in een voorziening zelf niet kan. Zal de problematiek volledig verdwijnen? Waarschijnlijk niet, en dat moeten we het zorggezin ook helpen aanvaarden."

De ervaring van beide begeleiders toont aan dat het systeem werkt. "We zouden veel meer kinderen en jongeren moeten kunnen opvangen, want het is erg positief voor die specifieke doelgroep van jongeren. Met de huidige middelen zitten we echter aan onze limiet. Het is ook administratief een hele klus. We moeten rekening houden met de regelgeving van het ziekenhuis en met de decretale bepalingen van pleegzorg. Maar het is een mooi verhaal van vermaatschappelijking van zorg en we zien hele mooie vooruitgang voor de jongeren die we kunnen begeleiden."

De kleine parade

De Kracht van Kwetsbaarheid: de titel van het toonmoment van De Kleine Parade op het grote podium van cc de Werft zegt het helemaal. Deelnemers in kwetsbare situaties, kunstenaars, welzijnswerkers en studenten sociaal werk namen het publiek mee in een wonderbaarlijk verhaal waar ze samen tien weken met passie aan werkten.

Ontmoetingencentrum 't Vooruitzicht koos dit jaar voor poëzie en woordkunst en werkte hiervoor samen met Stefan Perceval van theaterwerkplaats Het Gevolg. Tien weken lang zochten ze naar woorden en manieren om poëzie en woordkunst uit te drukken. Wat begon met enkele impulsieve zinnen eindigde in een waar emotioneel, diepgaakt, zelfgevormd stukje woordkunst. Het werden kwetsbare woorden, krachtig uitgedrukt. Op het podium kwamen ze samen tot één mooi geheel dat nu eens samenbalt en dan weer beweeglijk uit elkaar spat. De groep sloot af met woorden van vriendschap en trots. Een kleine groep met een groot hart.

De jonge deelnemers lieten hun creativiteit los op een stenen muur in het MPI van Oosterlo. Met een spuitbus in de hand en hun eigen ontwerp aan hun voeten toverden ze de muur om tot een prachtig graffiti-kunstwerk waar de bewoners nog lang van zullen genieten. De centrale thema's van deze Kleine Parade - 'zuidergekte' en 'diversiteit' - komen sterk tot uiting op deze muur.

Ik ben Natasha, ik hou van dansen en ik HAAT mijn stempel! In het theateratelier op de Thomas More Hogeschool in Geel kwamen er de laatste maanden een explosie van krachten en talenten vrij. Vanuit het verhaal van de deelnemers kreeg het publiek de survival te zien van een groep die geselecteerd is om met een raket naar Mars te vertrekken, omdat ze niet meer op deze aardbol horen. Een theaterstuk dat voorbij de beperking kijkt en rechtstreeks de kracht van de kwetsbaarheid aantoont.

Grenzen verleggen, talenten ontdekken, taboe doorbreken, zichzelf mogen zijn. Daar draait het allemaal om in de Kleine Parade. Elke deelnemer is co-creator in dit project. Samen zetten ze in op de kracht van kwetsbaarheid.

De Kleine Parade is een participatief kunstproject van Thomas More Kempen i.s.m. 't Vooruitzicht en OPZ Geel, MPI Oosterlo, WZC Wedbos, vzw Al-arm, Centrum voor Basiseducatie en Refuchances met de steun van de stad Geel en enkele sponsors.

Trampoline voor divisie Jongeren

De Ambassador Club Geel heeft naar aanleiding van haar 30-jarig bestaan een trampoline geschonken aan de divisie Jongeren. De club stelt, nationaal en internationaal, tot doel belangrijke menselijke waarden te bevorderen zoals verantwoordelijkheid, vrijheid, menselijkheid in het dagelijks leven, eerlijkheid, verdraagzaamheid en hulpvaardigheid. Het is vanuit deze waarden dat de club iets wilde doen voor de divisie Jongeren van het OPZ Geel. Op 10 maart kwam een delegatie ambassadeurs een kijkje nemen naar 'hun' trampoline. Deze werd ingeplant in de achtertuin van leefgroep Tieners, zodanig dat alle jongeren er gebruik van kunnen maken.

COLOFON

Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel
Dokter Sanodreef 4
2440 Geel

Tel 014 - 57 91 11
Fax 014 - 58 04 48

E-mail: info@opzgeel.be
www.opzgeel.be

Redactieleden

Walter Krikilion (stafmedewerker
Patiëntenzorg), Mieke Mondelaers (directeur
divisie Ouderen en verpleegkundig directeur),
Mieke Celen (psychiater),
Els Keuleers (psychologe),
Anita Van Den Plas (directeur divisie
Volwassenen), Julianne Aerts (ombudsvrouw),
Johan Claeys (communicatieadviseur)

Eindredactie
Johan Claeys

Bladmanagement en productiebegeleiding
Marina Nys, Hilde Daniels

Redactieadres
Bijdragen voor of reacties op dit
blad kunnen gestuurd worden naar:

Redactiesecretariaat Passano
Communicatiedienst
Dokter Sanodreef 4 - 2440 Geel
Telefoon: 014 - 57 91 98
E-mail: johan.claeys@opzgeel.be

Verantwoordelijke uitgever:
Pieter Jans
Dokter Sanodreef 4 - 2440 Geel

